

[Lilli Gyldenkilde]

finde ud af dette her. Det er der nok nogle der i hvert fald skal se meget grundigt på under udvalgsarbejdet, for jeg tror ikke, det har været meningen fra nogens side, at det var det, man ville opnå.

Både arbejdsgivere og arbejdstagere tager afstand fra lovforslaget og har sagt: om igen, lad os kigge lidt nærmere på det. Jeg vil godt lige sige et par ord om, at jeg er enig, om end jeg nok ikke er enig i alle begrundelserne fra både arbejdsgiver- og arbejdstagerside.

Det, der er galt, er, at vi har et tosset regelsæt, som bygger på, at der på et år kan komme 123 ændringer i reglerne, henstillinger, cirkulærer og bekendtgørelser, fordi man ustandselig ændrer på systemet. Man får lavet sådan en tåbelig ordning som, at de, der får efterløn før 1983, skal have reguleret deres efterløn, og de, der får efterløn efter 1983, ikke skal have reguleret deres efterløn. Sådan kan man tage det ene punkt efter det andet og sige, at med de ændringer, der bliver lavet, bliver der lagt op til en kompleksitet, som overhovedet er umulig at arbejde med, og man vil ikke kunne styre sig, administrere sig eller tilsyne sig ud af det her.

Derfor afviser vi lovforslaget, men ser gerne på en regelsanering, for det er det, det handler om at vi skal have ført igennem.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre er tilfreds med, at denne sag er kommet på dagsordenen. Vi betragter den med samme alvor, som jeg i virkeligheden tror at alle de hidtidige ordførere har gjort det. Jeg er også enig med nogle af ordførerne, der allerede har været heroppe, og som har anført, at det ikke er tilstrækkeligt, og at der skal mere til, end der ligger i dette lovforslag.

Det handler bl.a., som den sidste ordfører var inde på, om regelsanering. Det kan ikke nytte noget, at vi udsteder regler på den måde, som vi gør herinde i folketinget, og så regner med, at A-kasserne med de 700.000-800.000 mennesker, der passerer systemet, kan administrere det på en hensigtsmæssig måde. Så det handler ikke blot om regelsanering, men også om en uddannelse for de mennesker, der skal administrere systemet, og det handler selvfølgelig også om nogle pligter hos den arbejdssøgende og hos navn-

lig sidste arbejdsgiver, altså at få en passende balance i de to ting.

Så det radikale venstres indstilling til det er, at vi er positive over for lovforslaget. Vi mener, det er godt, at det er kommet på dagsordenen, men vi mener ikke, forslaget er tilstrækkeligt, og vi imødeser derfor et større udvalgsarbejde om denne sag. Jeg tror, det er vigtigt, at vi nu er fuldstændig klar over, hvad det er for ting, vi eventuelt gennemfører, før vi kan gennemføre det store kompleks, for ikke at gøre det endnu mere umuligt, end det er i forvejen.

Jeg er også glad for socialdemokratiets positive tilsagn om at gå ind i et udvalgsarbejde. Jeg synes, det er meget vigtigt, hvis socialdemokratiet vil yde sit bidrag til, hvorledes man forestiller sig at der kan foretages en regelsanering her. Der må jo ligge en hel del erfaringer, al den stund der på regeringens program, dengang det var en socialdemokratisk regering, stod 1 mia kr., som man mente man kunne spare på den u hensigtsmæssige udbetaling af dagpenge, tror jeg var udtrykket. Jeg mener, at det må betyde, at vi måske kan få et konstruktivt arbejde, sådan at vi i fællesskab kan få saneret dette område på bedre vis og gjort systemet bedre, end det er i dag.

Bente Juncker (CD):

Omfanget af de fejludbetalinger af dagpenge og efterløn, der årligt har fundet sted, er af en sådan størrelsesorden, at det er helt uacceptabelt. Arbejdsministerens lovforslag er blevet til efter grundige undersøgelser i et særligt udvalg og indeholder på områder, der kræver lovændring, fire hovedpunkter.

Det første medfører en betydelig stramning af den enkelte arbejdsløshedskasses ansvar, idet der ikke skal ydes statsrefusion til dækning af fejludbetalinger. Ministeren erkender, at dette kan medføre et øget antal klagesager, men vi er i CD enige i, at hensynet til i videst muligt omfang at undgå fejl må veje tungest, især da man må forvente, at der her er tale om et overgangsfænomen, der vil løse sig selv med hjælp i de administrative ændringer, der også vil følge lovændringerne.

I den forbindelse kan man nævne, at der skal stræbes imod en mere ensartet praksis i arbejdsløshedskasserne, og at direktoratet får